

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

TÜRMEZEI ERSZÉBET:

Homokóra

Jó öreg homokóra
Tik-takoló és ketyegő
utódok kedves öse,
mióta képed szembenéz velem,
új meg új kérdés ébred bennem,
s titkaid csendben figyelem.
Hol álltál? Szószéken talán,
ahol megmérni jó,
meddig éber a figyelem,
meddig tarthat a prédikáció?
Vagy szakállas, szorgalmas patikus
munkáját segítetted?
Körülötted csillogó tégelyek?
Mindegy, jó öreg homokóra!
Mérted a percekét,
megálltad a helyed.

S míg egy homokszemed leperdült,
hány gyermek született e földre,
hány szív dobbant utolsó
hány sóhaj szállt, hány könny fakadt?
Hány ezer, millió?
Hiszen egy pillanat
él-ni-jó, hal-ni-jó,
elbukni és megtérni jó,
mennyi, pokol kapuja lehet...
s Valaki számol minden
leperdülő homokszemet.

Talán te példázod nekem
lepergő életem?
De benned látni pontosan,
már mennyi lenni,
még mennyi fenni.
En meg csak a lepergett órák, évek
homokszemeit számlálghatom,
s hiába kérdeném, még mennyi fenni,
hány percem, hány napom!

De ha minden homokszemed lepergett,
téged megfordítanak, homokóra,
és lesz a végből ismét kezdet.

Hitem előre néz.
Életem homokóráját is
így fordítja meg majd az égi kéz.

Lepereg minden év-homokszemem,
és lesz a végből boldog kezdet,
amikor az időtlen időben,
örök örömbe hazaérkezem.

KRISZTUSI LELKÜLET

(Karácsony utáni elmélkedés)

Krisztus születésének ünnepén, Karácsonykor a hívők milliói vettek részt ünnepi istentiszteleteken a világ minden részén. Különös varázsa van a Karácsonynak: a rokonok szeretetteljesebbek, a barátok barátságosabbak, még az ellenségek is engedékenyebbek egymás iránt. Egy történelem könyv szerint az első világháború első karácsony napján, 1914-ben, az egymással farkas szemet néző csapatok a nyugati fronton abba hagyták a lövöldözést egy kis időre. A senki földjén, mint barátok találkoztak és a fagyos mezőn karácsonyi énekeket énekeltek. De, sajnos, ez nem sokszor ismétlődik meg. A világ hova-tovább jobban süllyed a gyűlölet mocsarába. Reményünk csak az, hogy ennek ellenére, a betlehemi jászol kisdedének szelíd sugara még mindig terjed a bűnös világban, ha nem is úgy a nemzetek politikájában, de legalább az egyéni szívekben.

József és Mária körülbelül 60 mérföldes utat tett Názáretből Betlehembe. És amikor fáradtan megérkeztek a kis faluba, akkor még hontalanok is lettek: nem volt hely a vendégfogadó házban. Mi, akik messze kerültünk szülőföldünkől, idegen országba, idegen nyelvű nép közé, fel tudjuk mérni, hogy milyen érzés hontalannak lenni. Ebben a jó országban mi hálások kell legyünk azért, hogy a jó Isten ide segített bennünket, és hogy az itteni lakosok befogadták a bevándorlók nagy seregeit. A bevándorlók pedig jól tudják a különbséget az elnyomás és a szabadság, a nélkülözés és a jólét között. Mi itt vagyunk az új hazánkban, ahol találtunk új honfitársakat, új testvéreket, új lehetőségeket, ma-

gunknak és gyermekeinknek egy reményteljes jövőt.

Ennek ellenére, mint hívők azért látjuk és fájlatjuk, hogy az emberek nagyobb része Isten iránt közömbösen él. A hitetlen ember örül a karácsonyi ünnepnek, örül, ha kap fizetése-melést, vagy ráadást. A hitetlen ember talán annyira kész a szabadságot őrizni, hogy arra vagyonát és még életét is feláldozza. De azt nem ismeri fel, vagy nem veszi komolyan, hogy a bűnben élés rabszolga élet, és hogy a Biblia szabadulási módot mutat mindenkinek.

Jó Istenünk teremtette a világot, az összes élőlényeket, az első emberpárt. Mivel Ő egy türelmes, bár igazságos Isten, a vétkező emberiségnek nagyon sok alkalmat adott a megtérésre, a bűn büntetéséből való szabadulásra. Az ószövetségi nép hosszú történelme által sokszor küldött prófétákat, akik a Messiás jövetelét hirdették. És végül, Betlehemben, megszületett az Isten Fia!

A világ nem is vette tudomásul, hogy milyen nagy esemény történt akkor. Heródes fejedelem Jeruzsálem-ből szorongatta az elnyomott népet. A római császár nagyon messze volt a kis falumentől, az ő birodalma biztosnak látszott. Először csak a mennyei angyalok ünnepelték, és ők hirdették a pásztoroknak a nagy örömhírt. Egy idő után a napkeleti bölcsek is jöttek hódolni, úgy, mint a pásztorok, az Isten Fia előtt. A betlehemi lakosok azt mondhatták volna, hogy ők nem tudták, hogy ilyen nagy személy született. Nekik nem volt hírnökük és tanítójuk arra, hogy felismerjék a Krisztust.

Az akkori embereknek nagy kár-

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor:
Dr. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855
Tel.: (919) 398-4646

Associate editor:
Mrs. MICHAEL MATRAI
782 S.E. Vance Circle
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 727-7271

A szerkesztő bizottság tagjai: **Novák László,**
Dr. Henry Austin, Molnár Balázs.

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, Fla. and Additional Offices.

SUBSCRIPTION FEE: \$10.00 per year

Send subscription and
change of address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

**Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.**

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: LASZLO NOVAK, 119 Adams
Road, R.F.D. 2., Londonderry, N.H.
033053. Tel.: (603) 432-8539.

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
Street, New Brunswick, N.J. 08901. Tel.:
(201) 545-1392.

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
92 Thunderbird Drive, Naugatuck, CT.
06770. Tel.: (203) 723-1568.

Pénztáros: LOUIS DRESCHER, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120. Tel.: (216)
231-0038.

Missziós és Irodalmi Bizottság elnöke: REV.
GEORGE M. ROWE, 714 Stratfield Road,
Fairfield, CT. 06430. Tel.: (203) 366-7240.

Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH,
924 Congress St., Fairfield, CT 06432. Tel.:
(203) 259-3276.

Bethesda Otthon Igazgatója: ERNEST J.
KISH, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL.
32905. Tel.: (305) 723-3288.

HISZEK URAM

Dr. Udvarnoki Béla könyve,
kapható a szerzőnél:

609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

A könyv ára 5.50 dollár
(kanadai dollárban 6.00)

vallása abból állt, hogy ők nem ismerték fel az Isten Fiát. Sem születésekor, sem földi élete folyamán, sem a keresztre lábánál, sem feltámadása után. Bár szemük volt, még sem volt igazi látásuk arra, hogy Jézusban Isten szent Fia testesült meg. És mivel nem ismerték őt fel, nem imádták és nem követték őt, mint az üdvösség Fejedelmét.

Azóta nagyon sok idő telt el és az evangéliumot a hívők milliói hirdették a világ minden részén. Ma is hangzik a prédikáció; az Úr szava még ma is hív mindenkit megtérésre és megszentesült életre. Szava szelíden, békésen jött Betlehembe és még most is olyan szelíden jön hozzánk. Rajtunk van tehát a felelősség, hogy hallgassuk, fogadjuk, imádjuk és kövessük a Béke Fejedelmét, Krisztust. János evangéliuma szerint: "Az Ige testté lett és közöttünk lakozott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal" (János 1:14). Az első tanítványok látták a megtestesült Megváltót és hittek benne. Nagy áldás volt számukra, hogy ők testben is láthatták az Isten Fiát. De a csodák csodája az, hogy az Isten kegyelme másokra is kiterjed, mindazokra, akik hisznek Krisztusban és hit által látják az Ő dicsőségét. Akik alázatos lélekkel fogadják Őt szívükbe, akik engedelmesen követik Őt, azoknak örökkévaló jutalmat ad. Ezt pedig nem csak magunk erejéből és erőfeszítéséből kell tennünk. Az Írás szerint: "Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a végrehajtást, az Ő jótetszésére" (Filippibeliekhez, 2:13).

A karácsonyi lelkület fényt hozhat életünkre, hogyha teljes szívvel megtérünk bűneinkből, hogyha Krisztust koronázzuk életünk fejedelmének. Az élet legnagyobb kérdése ez: "Van helyed Jézus számára, aki bűnöd viselésé?"

Áll szívednek ajtajánál — nem vonzódol-e felé?

Bűnös, van-e hely szívedben, bevenni az Üdv Urát?

Míg a kegy idő jelen van, nyisd meg szíved ajtaját."

Testvér, olvasó, mi a te válaszod?
Dr. Molnár Károly

Minél jobban megértjük Isten mindenhatóságát, annál jobban átérezzük a próbák értelmét.

Szemle

A LOS ANGELES-i két magyar gyülekezetben, a Bibliai Gyülekezetben és Alhambrában sorozatos bibliai előadások hangzottak el. Az előbbi gyülekezeti közösségben november 25—29 között az Efészusbeliekhez írt levél volt az elmélkedés alapja, az utóbbi gyülekezetben, Alhambrában, december 2—6 között a Róma-beliékhöz írt levélről szóltak az előadások. Mint minden amerikai magyar baptista gyülekezet, úgy a Los Angeles-i két közösség is küszködik a helyi nehézségekkel és bajokkal. A baja térbeli szétszóródás, távolság és az angol nyelv hatása.

A Bibliai Gyülekezet tagjai nagyobb része 30—40 mérföld távolságról jár az összejövetelekre. Lelkesedés és áldozatkészség kell ahhoz, hogy ezeket a távolságokat legyőzzék és az utazással járó időt ne sajnálják. A Bibliai Gyülekezetben, ahol Smith Henrik testvér a lelkipásztor, lelki ébredés van. Az elmúlt ősz folyamán 6 megtért egyént merített be Smith testvér és a kilátás szerint a karácsonyi ünnepek alatt újabb alámerítési ünnepély lesz. Ebben az eseményben van biztatás, reménykeltés és örövendezés. Melyik magyar baptista gyülekezetben történik ehhez hasonló szép bibliai esemény?

* * *

AZ ÉRDEKLŐDÉS ÉS FIGYELEM, amellyel a Bibliai Gyülekezet tagjai kísérték az igemagyarázatokat, rámutatott arra a lelkületre, amely meg tudta hozni az idő-áldozatot és amely legyőzte a távolságot. A hívő, magyar baptista nép igeszerető nép. November 28-án, szombaton ún. "egész-napos" összejövetelt tartott a gyülekezet, amely alkalommal három bibliai előadást hallhattak a résztvevő testvérek. Az ige hallgatása mellett kedves testvéri közösségre és társalgásra is került idő a közös ebéddő alatt.

Ugyanez a lelki ébredés volt tapasztalható az alhambrai gyülekezetben is. A távolság okozta nehézségek ott is fennálltak — de ezek a testvérek is győzedelmeskedtek mérföldek felett. Az alhambrai gyülekezet lelkipásztora Hunter-Vadász János testvér. Alhambrában különösen örövendetes volt a vasárnapi összejövetel, délelőtt és este. Itt a déli órákban Kovács testvérek szíves

adományából ízletes gulyáslevessel vendégelték meg az összegyűlt testvéreket. A közös ebéd jó alkalom volt arra, hogy a gyülekezet megemlékezzék Vadász testvér 50. születésnapjáról és elmondja jókívánságait — ajándékok kíséretében. Kitűnő alkalom volt az alhambrai összejövetel arra, hogy rég nem látott, messze lakó testvérek eljöjjenek és kedves testvéri találkozás felett örvendjenek. * * *

A BIBLIAI ELŐADÁSOK ideje alatt elmélyült bennünk az a jó érzés, hogy magyar baptista testvéreink ige-szerető és ige-értékelő nép. És, hogy az igemagyarázatot hallják és nem csak a vasárnapi prédikációkat, azért áldozatot is képesek hozni.

Ki kell emelnünk azt a tényt, hogy testvéreink akármilyen jól beszélnek angolul, az Ige szépségeit, az Írás gazdagságának a kihangsúlyozását magyarul akarják hallani. A magyar szó ekként fontos eszközként állt a bibliai igazságok hirdetésében és átélésében.

A Sátán sok oldalról támadja az Úr népét. Belső viszályokkal zavarja a csendes vizeket és mégis az Úr népe kitart és összetart. Mindezt Isten ereje végzi az Igén keresztül. Az Úr beszéde élő és ható. Ha az Ő beszédére figyelünk, az Ő összetartó és építő hatása alá kerülünk. "A megnyitott szent Biblia javítja meg a helyzetet." * * *

AZ IFJÚSÁGRÓL KÜLÖN kell szólnunk. Az alhambrai gyülekezetben még van egy ifjú csoport. Szépek, elevenek és szolgálatkészek, de már is "külön" vannak. Nem épültek be egészen a gyülekezeti életbe. A magyar ige hirdetés alatt kimennek. Hova? Mi célból? Énekelnek az esti ifjúsági órán, de külön. Nem tagjai az énekkarnak, holott hangjuk van és énekelni tudnak. Miért? Ez az a probléma, amit meg kellene oldanunk. De hogyan?

Az alhambrai magyar gyülekezet nem az egyetlen, amelyet az ifjúság megtartásának a kérdése foglalkoztat. Ez a kérdés másutt is fennáll és pontosan olyan formában jelentkezik, mint Alhambrában. Tudnunk kell azt is, hogy az említett gyülekezetben az odatartozó ifjú csoport csak kis részét képezi a gyülekezetbe tartozó szülők fiainak és leányainak. Az ifjúság nagyobb része már nem

tart szoros kapcsolatot a gyülekezettel.

Ha nem találunk megoldást arra, hogy fiataljainkat, akik már csatlakoztak a gyülekezethez és járnak az istentiszteletekre, bekebelezzük és beépítsük, mint a jövő tartó oszlopait, akkor a fiatalok követni fogják a többi fiatal példáját, elmennek an-

gol közösségekbe. Mindaddig, amíg az ifjúsággal együtt komoly megbeszélés tárgyává nem tesszük ezt az ügyet, ne mondjuk ki, hogy nem tehetünk semmit.

Ne a nyelvet mentsük, hanem a lelket. Az ifjúságot csak úgy tarthatjuk meg, ha megadjuk nekik azt, amit az itteni helyzet megkövetel.

Szellem és lélek

Mind a Szentírás eredeti szövegeiben — a héberben és a görögben —, mind általában a különböző idegen fordításokban két különböző szó van arra, amit a legelterjedtebb magyar bibliafordítások "lélekkel" jelölnek. E két szó a héberben: *ruach* és *nefes*; a görögben: *pneuma* és *psziché*; a latinban: *spiritus* és *anima*; a németben: *Geist* és *Seele*.

A teljesen megfelelő két magyar szó a magyar nyelvben is megvan, s így égető szükség, hogy e két különböző szó mögött levő nagy fogalmi különbség a magyar fordításokban is kifejezésre jusson. A fentebb felsorolt szavak közül *ruach*, *pneuma*, *spiritus*, *Geist* a "szél, szellő" fogalmához kapcsolódnak, míg a *nefes*, *psziché*, *anima* a légzés fogalmával állíthatók párhuzamba, mivel a belső, láthatatlan, elvont dolgok rendszerint a hasonló külső, látható tárgyról vagy jelenségről kapják nevüket. A fentebb említett szócsoporthoz tehát, a szavak származását tekintve, teljesen megfelel a magyar "szél"-ből származó *szellem*, és légzéssel rokon *lélek*.

"Az Isten Szellem (*pneuma*), és akik imádják Őt, azoknak szellemben és igazságban kell imádniuk" (Jn 4,24), olvassuk Jézus Krisztus szavait helyes fordításban. Ezt az eredeti görög nyelvből így is fordították le a világ legtöbb nyelvére, kivéve a magyart. Ezért a magyar bibliaolvasó ember azt hihetné, hogy az ember csak testből és lélekből áll, mint ahogy azt Platon, a görög filozófus tanította. Így az ember olyan lenne, mint az állat, mert annak is van teste és lelke. De mást mond a Biblia: Ami az embert az állattól elsősorban megkülönbözteti, az az Istentől való szellem. A Biblia a szellem szóval jelöli tehát az ember portestébe Istentől belélehelte isteni alkotórészt. Isten mint Szellem az ember szellemén át tud elsősorban kapcsolatba lépni velünk, és kevésbé a lélek

(psziché) által, amely az ember énjének, öntudatának (akarat, értelem, érzés) a székhelye. Mivel a magyar bibliafordításokban általában hiányzik a rossz fordítás következtében ez a megkülönböztetés, ezért állandó fogalomcserével van dolgunk. Hasonlítsuk össze Lk 23,46 (szellemem) Csel 2,27 (lelkem) igét. Károli a *szellem* (*pneuma*) és *lélek* (*psziché*) szavakat általában lélek-nek fordítja, Zsid 12,4-ben pedig a *szív* szó szerepel. Az új protestáns fordításban (1975, Budapest) a lélek helyett *elme*, a szellem helyett lélek szót használtak. Az ilyen fogalomcseréknek messzeható teológiai következményei vannak. Ezért nagy a fordítók felelőssége. Örvendetes tényként megemlíthetjük, hogy az Újszövetség egyes helyein e két szót Budai Gergely (1967) és Békés-Dalos (Róma 1971) az eredeti szövegnek megfelelőbben fordítják. Még bátrabban és több helyen helyesen használja a "szellem" szót — különösen az Újszövetségben — a legújabb róm. katolikus bibliafordítás (Szent István Társulat, Bp. 1976).

A Szentírás eredeti szövege világosan különbséget tesz a szellem és a lélek között, ezért beszél pl. Pál apostol az 1Kor 2,14-ben *lelki* (pszichikosz) emberről, a 15. versben pedig a *szellem* (*pneumatikosz*) emberről. A kettő egymással ellentétes. Az egyik negatív jelentésű, míg a másik pozitív (1Kor 2,14-15). A *lelki ember* Istentől elszakadt, Isten számára halott, ezért az Isten dolgai iránt érzéketlen; ilyen a természetes állapotban levő, az újjá nem született ember. A *szellemi ember* (keresztyén) pedig az Isten Szellemétől (eddig "Szentlélektől") megelevenített és az Isten dolgai iránt fogékonnyá tett embert jelöli. "A szél (szellem, *pneuma*) fú, ahová akar... így van mindenki, aki Szellemtől (régies alakja: szellet) született" Jn

3,8. Dietrich Bonhoeffer írja: "Szelleminek (pneumatikosz-nak) azt nevezi a Biblia — és pedig következetesen —, ami egyedül a Szent Szellem munkája, aki szívünkben bizonysgot tesz arról, hogy Jézus Krisztus Úr és Megváltó. *Lelkinek* (pszichikosz-nak) mondja a Szentírás mindazt, ami az emberi lélek ösztöneiből, erőiből és beállítottságából származik. A kettő feszültségében folyik le a keresztyén ember élete." Lásd 1Kor 2,11-16 verseit.

Szükséges a *szellem* és *lélek* szavak helyes *bibliai értelmezése*, különben nem foghatjuk fel az isteni kijelentés mélységét. Károli Gáspár két kulcs helyen (1Móz 2,7 és 1Kor 15,45) meghagyta a lélek és szellem közötti — az Isten Szelleme által tett — különbséget: "Lőn az első ember, Ádám, élő lélek; az utolsó Ádám megelevenítő szellem." Sajnos, az 1975-ös protestáns fordítás már ezt az egyetlen helyet is "kijavította". Nem véletlenül íratta le Isten Szelleme a Zsid 4,12-ben: "Isten Igéje

elő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol a lélek és a szellem, az íz és a velő gyökeréig, megítéli a szív gondolatait és érzéseit."

A Szentírás néhány esetben szóalakzat gyanánt a *lélek* szót használja az egész emberre nézve: "...és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk" (Csel 2,41), minthogy ma is a köznyelvben beszélünk pl. egy 500 lelket számláló községről. — Istennel kapcsolatban pedig csak 2 helyen használja az Írás a psziché szót: Mt 12,18 és Zsid 10,38. Mindkét esetben ószövetségi idézetről van szó (Ézs 42,1 és Hab 2,4), s itt is szóalakzattal találkozunk, amelyet nem szó szerint kell értelmezni. Isten leereszkedik az emberhez, úgy szól hozzá, mintha ő is lélek volna, mint az ember, csak azért, hogy könnyebben megérthesse magát. Megint más a szó tartalma, amikor Pál apostol az 1Tesz 5,23-ban ezt kívánja: "A békesség Istene őrizze meg szellemeteket, lelketeket

és testeteket feddhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljöveteléig". Isten Szelleme által a mi szellemünkön át az egész embert uralni akarja, mivel csak akkor tölthetjük be emberi hivatásunkat, s csak akkor leszünk megváltott, boldog emberek.

Egyesek előtt idegennek, szokatlannak hat a *szellem* szó ilyen értelemben vett alkalmazása. Arra hivatkoznak, hogy a magyar csak a gonosszal kapcsolatban használja ezt a szót, azaz mint kísértet vagy gonosz szellem (démon). Hogy az mennyire nem áll, igazolja az, hogy a profán (világi) szóhasználatban már a legtermészetesebben alkalmazunk ilyen szavakat, mint: korszellem, szellemi munka, a nép szellemi erői, Ady és Goethe szelleme (génusz). A Szentírás más tartalommal és még árnyaltabban is használja ugyanazt a szót mindarra, ami az anyag világ fölött való, természetfölötti (transzcendentális). Ne féljünk azért behatolni az Ige mélységeibe. Ehhez az első lépés, hogy a szavakat jól fordítsuk le és helyesen értelmezzük.

Bibliai szóhasználatban is előfordulhat, hogy a helyesebb értelmezés miatt a már ismert szavaknak új tartalmi töltést adunk. Ez történik a szellem szó helye használata esetén is. Ennek nem lehet akadályá az, hogy ezt a szót profán (világi) nyelvhasználatban más tartalommal töltik meg.

Nyelvünkben több olyan szó van, amelynek kétféle tartalmi töltése van. Pl. *méh* mint rovar és *méh* mint a föld méhe vagy anyaméh; *ige*, a nyelvtani, és *ige* mint Isten szava. (További példák: rák, paradicsom, szél, garat, mandula, körte.) Ahogy ezeket a szavakat kétféle tartalmi töltéssel minden magyarral megérti, úgy értheti meg a *szellem* és *szellemi* szavak biblikus tartalmi töltését is. Ehhez viszont szükséges e szavaknak helyes tartalmi töltésű gyakori használata. Ez elsősorban a bibliafordítók, keresztyén kiadók és igemagyarázók feladata.

Tudjuk, hogy nem könnyű dolog egy 400 éves tradíciót felszámolni. De nekünk mindenkor törekednünk kell a pontos és szövegű fordításra, mert életünk függ attól, hogy mit és hogyan szól hozzánk Isten. Éppen ezért ne marasztaljuk el azokat, akik ezt az utat járják, sőt tehetségünknek megfelelően segítsük azok munkáját.

-s-d (Vetés és aratás)

Futok, egyenest a cél felé...

Pál apostol egy céltudatos ember volt. "De egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé..." (Fil. 3:14.) Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél..." (I Kor. 9:26.) Pál apostol megértette, hogy egy élet, cél nélkül, csak értelmetlen szenvedés.

Mi a te életed célja? Mint egy szöveg értelem nélkül hiábavaló, úgy az életünk is elveszett, ha nem tölt be egy tudatos végzetet. Boldogtalanságot és feszültséget teremt a mindennapi feladatokat bizonytalanságban hordozni. Sok fölösleges feszültséget okoz, ha (1) nem vagyunk biztosak, hogy helyesen cselekedtünk, (2) ha bizonytalanok vagyunk a következő lépés miatt, (3) s ha nem tudjuk fontossági sorrendbe állítani az eseményeket.

Ha meggyőződünk az Isten akaratáról, ha látjuk, hogy az életünk-

nek célja van, akkor a feszültség nem okoz fájdalmat. Inkább erőt ad a nehézségben és megváltja a mindennapok szürkességét.

Dayton Edward az "Élet Stratégia" című könyvében arra indít bennünket, hogy imában vizsgáljuk meg jövőnket. "Milyen életstílust fogadjak el? Hová szeretnék elérni tíz, tizenöt év múlva? Hová szeretne a Jó Isten állítani?" Ilyen kérdések segítenek hosszú távlati értelmet adni az életünknek.

A hosszú távlat mellett gondolkozzál a jelenről és a közeljövőről is. Figyeld, hogy az életcélod figyelembe vételével mit kell most tenned? Itt most már speciális dolgokkal foglalkozunk. "Hogyan osszam be napjaimat? Milyen könyvet olvassak? Mennyi időt töltsék imában? Milyen szolgálatot vár tőlem az Úr?"

Ezekre a kérdésekre a feleletek nem jönnek automatikusan. Csak tudatos ima és igeolvasás fogja a megoldást fókuszba állítani. De ebben a folyamatban megismerjük magunkat, s el tudjuk mondani Szent Ágostonnal: "Istenünk, a mi szívünk nyugtalan amíg nyugalmat nem talál benned."

Bretz Tivadar

Háromféle ember van a világon: olyan, aki tevékenyen alakítja az eseményeket; olyan, aki távolról figyel a történeteket; és olyan, aki azon csodálkozik, hogy mi is történt (J.W.N.). Te melyik csoporthoz tartozol?

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Nő konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Ifj. Sebestyén Jánosné

Titkár: Novák Lászlóné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

Az isteni áldás

“És szólott az Úr Mózesnek, ezt mondván: Mondjad Áronnak és az ő fiainak, hogy ekképpén áldják az Izrael fiait: Az Úr áldjon meg és őrizzen meg téged! Az Úr orcája fénykedjen fölötted és könyörüljön rajtad! Az Úr fordítsa az ő orcáját feléd és adjon neked békességet!” (4Móz 6,22-26.)

Ezen ősrégi Ige tárgya, az Isten áldása, egy hívő körökben igen gyakran használt szó. Az imáinkban kérjük, jókivánságainkban kifejezzük, éneklésünkben említjük, sőt, még köszöntésünkben is használjuk. De mit jelent ez a szó tulajdonképpen? — Sokféle lelki jót, és ezt a sok lelki jót egy közös nevezőre hozva annyit jelent, mint Urunk és Istenünk szeretetét, kegyelmét és jóindulatát velünk szemben. Az Isten áldása pl. megszorult helyzetben kiszabadulást jelent. Amikor Jákób patriárka a Jabbók révénél az Úr angyalával néhez tusát vívott, így könyörgött hozzá: “Nem bocsájtalak el, Uram, míg meg nem áldasz!” Ez csak egy eset volt a sok közül, mert Isten áldása a szomorúságban vigaszt, a kétségbeesésben reményt, a szenvedésben enyhülést és a nyomorúságban segítséget jelent.

Isten elnyert áldása, rajtunk keresztül, másokra is kiható. Ábrahámhoz így szólt az Úr: “Én megáldalak téged, és áldás leszel!” Urunknak e kijelentéséből az következik, hogy a megáldott emberek nyomán áldás fakad. Ez vonatkozik missziómunkásokra, házastársakra, szülőkre, barátokra, munkatársakra és ismerősökre, egyszerűen mindazokra, akikkel az életünk fonala, szorosabban vagy lazábban, összefűz. Az Isten áldása ennek értelmében nemcsak személyes lelki tapasztalatot, hanem komoly feladatot is jelent. Vagyis, az Isten áldása egyrészt adomány, és másrészt egy felelősséggel járó “bizomány”. Ezt szem előtt téveszteni végzetes hiba lenne. Egy dolog bizonyos: Az isteni áldás fogalma nem afféle “jámor szólam”, hanem az istenfélő ember tapasztalatán nyugvó realitás.

“Az Úr áldjon és őrizzen meg téged!” — olvastuk a fenti alapigében. Isten áldása eszerint oltalmat is jelent. Minden embernek van féltetnivalója, úgy anyagi mint lelki téren. Az egészségünket betegség veszélyezteti és földi javainkat elveszíthetjük. Lelki javainkat is veszély fenyegeti. A lelkünk nyugalma, szívünk tisztaságát és Istenbe való hitünket sok ellenség támadja. Pál apostol az efézusi levelében figyelmeztet, hogy életünk tere gonosz démonokkal van benépesítve. Ezek veszélyeztetik lelki javainkat azáltal, hogy gondolatainkat, beszédünket és cselekvésünket megmételtyezik. A szennyes gondolat, a léha beszéd és a hitetlen cselekedet veszélyének a sikeres kivédésében az isteni áldás megőrző kegyelmére van szükségünk. Ne mulasszuk el Istenünk megőrző kegyelmét tőle kérni minden nap.

Az Úr orcája fénykedjen fölötted! — olvassuk tovább. Egy igemagyarázó ezt az idézetet így írta körül: Az Úr tekintsen rád nyájasan! Valakinek a nyájas tekintete melegséget támaszt a szívünkben és örömet vált ki. Krisztus Evangéliumának örömszóval valóban úgy hat ránk, mint egy édesapának a szeretett gyermekére vetett nyájas tekintete. De maradjunk az eredeti szövegnél: Az Úr orcája fénykedjen fölötted! Dávid király a 4. Zsoltárban így fohászkodik: “Hozd fel reánk arcodnak világosságát, ó Uram!” A zsoltárosnak ez az óhaja megvalósult az Úr Jézus Krisztusban, aki magára nézve kijelentette: “Én világossággul jöttem a világra, hogy aki hisz énbenem, ne maradjon a sötétségben!” (Jn 12,46.) Urunknak e kijelentését az alapigénk szövegével egybevetve azt mondhatjuk, hogy Krisztus személyisége a mindenható Isten arca, és hogy ezen isteni arc fénysugara az általa hirdetett örömhír, az Evangélium. Ilymódon értve, a fenti ószövetségi áldáskívánságnak az újszövetségi változata ez lehet: Jézus Krisztus isteni világossága fénykedjen fölötted! E világosság áldott fénye világítsa be a kegyelem trónjához vezető utat és árásszon fényt a földi zárán-

dokútra, a hívő lélek örök hazája felé.

“Az Úr adjon neked békességet!” Ezzel zárul le az alapigénkben felsorolt áldások sorozata. Kétféle békesség van, földi és mennyei, vagyis emberi és isteni. Az emberek békessége egy gyenge és folyvást ingadozó alkotmány. Ezért tárgyalnak róla oly sok békéltető bizottságok, törvényhozó testületek és bírósági fórumok. Az isteni békesség egészen más. Nem ingadozó, hanem szilárd, és nem ideig-óráig tartó, hanem maradandó, azaz örök. E szilárd és maradandó békesség szerzője és keze Jézus Krisztus, aki a tanítványaihoz így szólt: “Az én békességemet adom nektek. Nem úgy adom nektek, amint a világ adja, ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljete!” (Jn 14,27.)

Egy modern pszichológus a jelenkort a félelem korszakának nevezte. Valóban, a mai időt két dolog jellemzi: anyagi téren a kényelem és lélektanilag a félelem. Élni még soha nem volt olyan kényelmes és egyben olyan veszélyes, mint manapság. Az ebből származó félelmet ellensúlyozza és kiküszöböli a jóságos mennyei Atya áldása, amely, ahogy azt ma szemléltük, a bajban megsegít, a veszélyben megőriz, életünk útjára fényt áraszt, és szívünkbe isteni békét hint. Urunk és Istenünk utasítása Áronhoz, hogy miként áldja meg a népet, még mindig érvényben van és nekünk is szól: “Az Úr áldjon meg és őrizzen meg téged! Az Úr orcája fénykedjen fölötted és könyörüljön rajtad! Az Úr fordítsa az ő orcáját feléd és adjon neked békességet!” Fogadjuk el Istennek eme kegyelmi ajándékát gyermeki hittel és hálatelt szívvel.

Lant E.

T. Cullen Davis, egy Forth Worth-i (Texas) milliomos 100.000 dollár jutalmat tűzött ki annak, aki bebizonyítja, hogy az “evolúció” tény. (Hogy az ember alacsonyabb állati sorsból fejlődött ki.) “Úgy érzem”, mondta Davis, aki nem rég tért meg, “hogy pénzem tökéletes biztonságban van”. Előbb már felajánlott 2500 dollárt, majd ezt az összeget felemelte 50.000 dollárra és most, hogy kihívását még vonzóbbá tegye, az előbbi ajánlatát megduplázta.

“Egy személynek, vagy egy ügynek szentelted oda magad?” Chambers

A Misszió és Irodalmi Bizottság ülése

(New Brunswick, 1982. január 8-9)

Az szokásos évközi ülést a misszió bizottság ez évben nem Palm Bayben tartotta, hanem New Brunswickban. A vezetőség úgy találta, hogy mivel a bizottsági tagok nagyobb része New Jerseyben, New Yorkban és

Connecticutban lakik, egy észak-keleti városban tartott összejövetel jelentős költség megtakarítást eredményez.

Az ülésről hiányzott a bizottság elnöke, George Rowe testvér, Bridge-

portról, akit betegsége kórházi ápolásra kényszerített. Az üléseket Osworth János testvér vezette.

A bizottság tagjain, Bánkuti Lajos, Háló Barnabás, Osworth János és Mrs. Ada Ramteken kívül részt vett az ülésen szövetségünk vezetősége Novák László szövetségi elnök, Dr. Henry E. Austin alelnök, Molnár Balázs titkár, Kish Elemér a pénzügyi bizottság elnöke, Dr. Udvarnoki Béla szerkesztő, és Kish Ernő, a Bethesda Otthon igazgatója.

Napirendre került gyülekezeteink helyzetéről szóló jelentés, az argentinai magyar misszió, a misszió és irodalom jövő évi költségvetése, misszió lehetőségeink szemügyre vétele és az 1982-ben tartandó jubiláris (a 75.) konvenció megrendezése.

Komoly, testvéries tárgyalásban foglalkozott a bizottság az Úr ügyével. Amelyik kérdésre nem talált megoldást, azzal bizakodó remény-ségben foglalkozott és hittel hozott kísérleti tervet. Szövetségünk ügye a magyar misszió, az angolosodó, vagy elangolosodott magyar baptista testvéreink lelki ügye, az Úr munkájáért lelkesedő és buzgó testvérek kezében és gondjában van. Bizakodással és Isten iránti hálával távoztunk a jól végzett munka után a gyűlésről.

A New Brunswick-i gyülekezet, Austin testvérek szolgálatán keresztül látta a bizottság tagjait vendégül az étkezési alkalmakkor. — U. —

O. J. SANDERS:

EREDMÉNYES IMA

Fordította: MÁTRAINÉ

3. fejezet:

A meghallgatás nélküli ima

“...Legyen hitetek Istenben”

(Márk. 11:22)

Az imádsággal kapcsolatban nagyon könnyű fatalistává válni. Könnyebb a meg nem hallgatott imát Isten akarataként elfogadni, mint megfontoltan kielemezni a kudarc okát. De vajon lehetünk-e könnyelműbbek és kevésbé őszinték ebben, mint egy üzletember lenne hiányos elszámolásával kapcsolatban? Lehet, hogy imáink kielemezésével kapcsolatos vonakodásunk Isten dicsősége megsértésének félelméből ered, azonban Isten jobban megdicsőített akkor, ha hibáinkkal könyörte-

nül szembe nézünk és kikutatjuk azok okát, mint hogyha kegyesen túl nézünk rajtuk.

Minden esetben a meg nem hallgatott ima rejtett oka az, hogy valahogyan rosszul kértünk (Jakab 4:3). Lehetséges, hogy az Istenbe vetett hitet felcseréltük az imába való hittel. Sehol sem nyerünk intést arra nézve, hogy higgyünk az imában, de arra van felszólításunk, hogy higgyünk Istenben (Márk 11:22).

Amikor a tanítványok ilyen problémával álltak szembe, akkor azt kérdezték: “miért nem tudtuk mi...?” “A ti hitetlenségetek miatt”, válaszolta a Mester. Ezek szerint elő-

fordulhat, hogy imáinknak kielemezése arra a félreérthetetlen felfedezésre vezetne minket, hogy sok imánk egyáltalán nem a hit imája, hanem inkább a remény, vagy éppen a kétségbeesés kiáltása volt. Őszintén reméljük, hogy megjön a válasz, de erre nézve nincs rendíthetetlen bizonyosságunk. Isten pedig csak a hit imájára való feleletet garantálta. “Amit könyörgésteekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyertétek, és meglészen néktek” (Mát. 11:24, új ford.). Ne gondold, hogy a fordító összetévesztette itt a múlt időt a jelen idővel. Nekünk van téves felfogásunk!

Az imaélet leverettetésének egy másik gyakorlati oka, a bűnnel szembeni titkos szimpátia. “Ha a hamisságot eltűröm (ragaszkodom hozzá) szívemben, nem hallgat meg az én Uram”. Kutassuk ki és igazítsuk ki tehát kéréseink meghallgattatásának akadályait! (Folytatjuk)

Caring for one another

"We who are strong ought to bear with the failings of the weak, and not to please ourselves; let each of us please his neighbor for his good, to edify him." (Romans 15:1-2.)

The Board of Christian Education of the Central Baptist Church was holding its monthly meeting. No sooner had the chairperson called the meeting to order than the discussion grew hot and heavy over some pointed criticism given by one of the young people present concerning the role of the youth in the church. The comment was about the apathy of older church members toward giving meaningful support to an effective ministry to and with youth.

Board members reacted by chiding the brashness of the young person's comments. After all, the church had been there for a long time, and over the years had given loyal support to ministry to all age groups. While most board members were rather defensive in their comments, there was one who welcomed the opportunity to receive new insights into what she perceived to be a growing problem: the widening gap between the generations. She spoke up in favor of a sympathetic hearing for the criticisms and concerns of youth. The pastor of Central Baptist Church was also present at the meeting, aware of this and other problems facing his congregation. Patiently and with deep love he explained his understanding to the Board, and invited their prayers and their support in seeking solutions.

Central Baptist Church was experiencing a gradual decline of membership and a corresponding decline in interest which all too often left them discouraged because "there were not enough people to do anything." Several decades ago the church used to be the social as well as the spiritual center of people's lives. Like in so many bilingual churches in "the New World" the church had served as the safe haven as well as the bridge across cultural lines. But times have changed; many of the old faithful members had died or moved away. New times brought new needs and new demands upon the church's ministry.

While this was made more urgent by the pace of events in the community itself, the problems of Central Baptist were certainly not unique. They were the ones experienced in varying degrees by all churches in the '70s. An essential part of growing up is felt in the impulse to move away from the old nest, the old patterns of behavior, the old ways of thinking. More often than we would like to believe, it means a rejection of the "faith of our fathers and mothers." As the pastor and members of the Board of Christian Education continued their discussion of these factors they saw them emerge into sharp focus. However, another element also surfaced, lending an aura of expectation and hope. It was the common element of deep caring for each other. It was the spirit of Christian love summed up in Romans 15:1-2.

Christians who really care can do something to turn the tide in favor of the church. They will first of all realize that they are all on "the same team." If their insights differ as to what ought to be done, they can nevertheless be convinced that they are seeking the same goals: salvation, sanctification, security, fellowship, service. Adults will have to show their constant love for youth, however different they seem to be from when they were young people. They should let them sing new hymns, bring new music to worship services, discuss issues that concern young people. Teaching should be aware of the needs and problems of youth even while it is firmly Bible-based and Christ-centered.

Youth should also love the older members of the church as senior brothers and sisters, fathers and mothers, grandparents. There should always be a lot of respect born out of appreciation of the many years of Christian service given by older members. Let the youth learn from older members. Let them develop service projects and caring ministries: visit the elderly, visit the sick, have a volunteer clean-up or fix-up brigade. Let the youth be willing to serve on church boards and committees, lead in worship, sing in the choir. Young people have

many talents and quite often are quite well educated. Let them serve the Lord with those talents. Let the church set up an "adopted grandparent" program, and let the youth and the older members come to appreciate one another in Christ...

"Central Baptist Church" is an imaginary church—yet it is one that may resemble your church and mine in many respects. As long as we live and serve in our earthly, mortal bodies, we will have problems, we will have tribulations. We also have the assurance of Christ our Savior that in Him we can overcome all obstacles. He is the Victorious One, and He is on our side. As we face our own particular tasks, let us do so with much prayer, love and perseverance and in the strength of the Lord. Let us also keep in mind that *Caring For One Another* will make a difference between a cold, formal congregation and a warm, loving, growing fellowship. *"We who are strong ought to bear with the failings of the weak, and not to please ourselves. Let each of us please his neighbor for his good, to edify him (build him up)." God needs us all to show forth His love.*

Dr. Charles Molnar
(Pastor First Baptist Church,
National City, California.)

MAGNANIMITY... the better side. As we have therefore opportunity, let us do good unto all men. Galatians 6:10.

I will always seek to discover the best and strongest points in my brother's behavior.

I will give him credit for sincerity.

I will try to avoid classifying him and assuming that he has all the characteristics of the class into which I am tempted to put him.

I will emphasize our agreements.

When others criticize, I will try to bring out favorable points.

Where there is misunderstanding, either I of him or he of me, I will go to him directly.

I will seek opportunities to pray together.

I will try to remember... that God's truth is too big for any one mind.

I will pray for those with whom I differ.

Copied

POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
EVANGELIUMI HIRNOK
c/o Mrs. Mary Steg 321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1982. február 7.

JÉZUS TANÍT ISTEN IGAZI IMÁDÁSÁRA

János 4:7—4 és 19—26.

Bevezetés: Jézus Krisztus nem engedte, hogy mások véleménye, vagy a környezet őt formába szorítsa. Négy-száz esztendőn keresztül nagy ellen-ségeskedés folyt a Zsidók és a Samari-tánusok között. A Zsidó, ha Samárián ment keresztül életét veszélyez-tette. A Zsidó nem ette a Samari-tánus kenyerét és nem ivott semmi edényéből. Ellenben Jézus beszélt egy bűnös Samaritánus nővel és kért tőle vizet. Jézus nem sokszor kért, de igen sokszor és sokat adott. Az Ő szükségét felhasználta arra, hogy rá-mutasson a nő nagyobb szükségére, és egyben a mi szükségünkre.

A szöveg magyarázata:

I. *Szükségünk van élő vízre* (7—15 v.). Az "élő víz" a mindennapi be-szédben forrásvizet jelentett eső víz helyett. Jézus életadó vízre gondolt.

1. Isten az élő vizek forrása. Jere-miás 2:13.

2. Isten adománya az Élő Víz, Jé-zus Krisztus.

3. Jézus Krisztus adománya "az élő víznek folyama", a Szent Lélek (14. v., Ján. 7:37—37). Az élő víz, mint az "élet kenyere" (Ján. 6:48—51) az Atyától jött Krisztus, Aki bennünk lakozik a Szent Lélek által. Ő örökkétartó meglegedést és örök életet ad minden hívőnek.

II. *Szükségünk van Isten igazi imádására* (16—24. v.). Isten is ke-res igaz imádatokat.

1. Nem az a fontos, hogy hol, ha-nem hogyan imádjuk Istent.

2. Jézus többre gondol, mint a formaiasságra, amelyet különböző vallások gyakorolnak. Nem elég szem-ünket becsukni és szempillánknak a belső oldalát nézni. Kell, hogy testünk, lelkünk, elménk, érzel-münk, cselekedetünk teljes igazság-ban hódoljon Istennek.

3. Jézus Krisztus a próféta (19), a Messiás (25—26) megtanít minket az igazi imádásra és mindenre, amit nekünk tudni, tenni és hinni kell.

Vizsgáljuk meg vasárnapi bulle-ti-nunkban az istentisztelet sorrendjét és a heti kijelentéseket. Mit nevez-hetünk *igazi* Isten-imádásnak? Van, amit el kellene hagyni, vagy amit szaporítani kellene?

Aranymondattal: János 4:24.

Napi áhítat:

Feb. 1. H. János 4:7—15.

Feb. 2. K. János 4:16—26.

Feb. 3. Sz. Ézsaiás 45:20—25.

Feb. 4. Cs. Apost. Csel. 10:9—16.

Feb. 5. P. Apost. Csel. 17:22—28.

Feb. 6. Sz. Galaták 3:23—29.

Feb. 7. V. Zsoltár 96:1—9.

* * *

1982. február 14.

JÉZUS KÉPESÉ TESZ A KÖZÖSSÉGRE

János Ev. 15:1—11.

Bevezetés: A jelkép a szőlőtöről és a szőlővesszőről Jézus Krisztus tanítása arról a misztikus közösségről és egy-ségről, amely közötté és tanítványai között volt. Krisztusban ez a közös-ség lehetséges és szükséges a keresz-tyének között. Pál apostol a Krisz-tusban levő közösségünket és egysé-günket a test és a sok tag jelképével tanítja. I. Kor. 12.

*

A szöveg magyarázata:

I. *Az Atya munkája:*

1. Lemetszi a terméketlen szőlő-vesszőt. 1—3.

2. A termőt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.

3. Jézus Krisztus tanításának a megtartásában van a tisztító és a gyümölcs termő erő.

Alkalmazzuk a fenti pontokat egyéni és gyülekezeti életünkre.

II. *A Krisztussal való közösség szüksége, fontossága és eredménye.* v. 4—8.

1. Krisztus nélkül semmi jót nem cselekedhetünk. 4—6.

2. Krisztusban imáink hatásosak és eredményesek. 7.

Ha Krisztusban vagyunk és Ő mi bennünk, és az Ő parancsolatai

szerint élünk, nem kérünk olyat, ami Isten akaratával nem egyezik.

3. Dicsőíttetik az Atya sok gyü-mölcs termésünk által. v. 8.

III. *A Krisztussal és egymással való közösségünk összetartásának az alapja.* 9—11.

1. A Krisztus szeretetében való megmaradás. v. 9.

2. A Krisztus parancsolatainak megtartása. v. 10.

3. Örömünk beteljesülését talál-juk Krisztusban és az Ő beszédében. v. 11.

Ne hanyagoljuk el a közösség és egység lehetőségét, amelyet Krisztus nyújt felénk. Az ember társas egyén. Szükségünk van egymásra. A világ-ban is keresik az emberek a közössé-get és alkotnak csoportokat. De azok soha nem adják az örömet és bol-dogságot, amely a miénk a gyüleke-zetben. Az egymás iránt való szere-tet, az egymással való törődés, az egymásért való imádkozás nagyon sokat segít a mindennapi életben. Adjunk hálát Istennek Krisztusért, Aki lehetővé tette a Keresztyén kö-zösséget, és neveljük azt.

*

Aranymondattal: János 15:5.

Napi áhítat:

Feb. 8. H. János 15:1—11.

Feb. 9. K. Márk 2:13—17.

Feb. 10. Sz. Márk 3:31—35.

Feb. 11. Cs. I Kor. 12:4—13.

Feb. 12. P. I Kor. 12:14—26.

Feb. 13. Sz. János 17:20—20.

Feb. 14. V. Zsoltár 85:4—13.

MIT MULASZTOTT TAMÁS EGYSZERI ELMARADÁSAVAL?

(Ján. 10:19—25.)

1. **Jézus jelenlétét**, melyet csak azok tapasztal-hattak meg, akik jelen voltak (19. v.).

2. **Krisztusi békét**, melyet azok kaptak, akik egybegyűltek s hallották köszöntését: "békesség néktek!" (19. v.).

3. **Krisztusi örömet**, amely csak azokat töltötte be, akik személyesen meglátták a feltámadt Mes-siás sebhelyeit (20. v.).

4. **Krisztusi elhívást**, amely így szólt a jelen-levőknek: "...én ...küldelek titeket..." (21. v.).

5. **A Szent Lélek kiáradását**, melyet csak a szolgálathoz küldött, erőre szoruló tanítványok nyertek (22. v.).

* * *

Könyörögtél már azért, hogy adhass? Rimán-kodtál már azért, hogy fogadják el ajándékodat, szolgálodat? Kérte már, hogy megoszthasd amid van még akkor is, ha neked is szűkösen van?

A Macedoniaiakról így írt Pál: "...nagy sze-génységük jóságosságuk gazdagságává növekedt... erejük felett is adakoznak... sok **könyör-géssel** kérven minket, hogy a szentek iránt való szolgálat jótéteményébe ... fogadjuk be őket" (II. Kor. 8:1—5). Az adakozás kíváncsága!